

den, at de Forsigtighedsregler, der, da al Quarantaine mod Cholera hævedes, foreskrevs, for om muligt at forebygge dens Indbringelse i Landet ad Søveien, af de i Lovudkastets Motiver anførte Grunde ved Lov ordnes paa eensartet Maade i Landets Søstæder, og Udvalget maa i det Hele taget tiltræde Udkastet, dog med Forslag til nogle faa Ændringer, der ikke ville findes særdeles indgribende.

Vi maae saaledes holde for, at det fremdeles, som i Loven af 10de Marts 1852 foreskrevet, bør i Søstæderne være Quarantainecommissionerne, der have at træffe de i Lovudkastet omhandlede Foranstaltninger og vaage over deres Udførelse, og vi ansee det for saameget mindre fornødent at ombytte disse Commissioner med Sundhedspolitiet, som det allerede ifølge Forordningen af 8de Februar 1805 paa ligger Quarantainecommissionerne at føre Control med alle ankommende Skibe, og de Functionairer, hvoraf Sundhedspolitiet bestaaer, — Politimesteren og den offentlige Læge — i Reglen tillige ere Medlemmer af Quarantainecommissionerne. Da det derhos ifølge Motiverne til Lovudkastet er paalænt at instruere Quarantainecommissionerne i Søstæderne, om ved de til deres Raadighed staaende Midler at understøtte Sundhedspolitiet, synes det hensigtsmæssigst fremdeles at bevare den hidtilværende Tingenes Orden, navnlig ogsaa af Hensyn til de Søfarende, der overalt ere vant til i flige Sager at komme i Berøring og forhandle med Stedets Quarantainecommission og ikke med Sundhedspolitiet.

Det er iøvrigt en Selvsølg, at forsaavidt Loven maatte blive udvidet til Landplads eller andre Steder udenfor Søstæderne, ville Quarantainecommissionernes Functioner — som i Loven af 10de Marts 1852 § 2 fastsat — være at udføre af Stedets Sundhedspolitiet (efr. Forordningen af 8de Februar 1805 § 2).

Med Hensyn til de i Udkastets 1ste Paragraph ommeldte Bekjendtgørelser fra Justitsministeriet maa Udvalget udtale det Ønske, at derved maa blive forholdt saaledes, at den sidstudstedte Bekjendtgørelse, saalænge Choleraen grasserer, sies indeholde en samlet Oversigt over de Steder, der efter de seneste Beret-

ninger maae ansees smittede af denne Sygdom hvilket vil være til Rettelse for Quarantainecommissionerne og Sundhedspolitiet, og have til Følge, at Havne, hvor Choleraen er ophørt, ikke vedblivende betragtes som smittede.

Udvalget anseer det i Medfør af Loven af 10de Marts 1852 § 2 som en Selvsølg, at Forkrifterne i Udkastets § 1 ogsaa maae komme til Anvendelse paa Skibe, der paa Reiser have haft eller medføre Cholera-Syge og Liig, uanset at de Havne, hvorfra de komme, ikke ere bekjendtgjorte som smittede.

De i Udkastets § 5 foreskrevne Lægegebyrer foreslaae vi forhøiede til samme Beløb, som ere fastsatte i Reglementet af 20de September 1838 § 6, og vi formene derhos, at der ikke i selve Loven bør til Lægens Befordring gives Anvisning paa Skibenes egne Vaade, der ofte ikke ville kunne afgive en saa sikker og hurtig Befordring, som Lægerne behøve.

Fremdeles formener Udvalget, at den Sikkerhed, vedkommende Skibsførere ifølge Paragraphen have at stille, bør tilveiebringes, forinden Samkvem med Land tilstedes dem, da man, efterat de Syge ere ilandsatte, næsten allevegne vil savne tilstrækkelige Midler til at ordne det Fornødne.

Hvad endelig angaaer Afholdelsen af de Udgifter, Lovens Gjennemførelse vil udkræve, da formener Udvalget, at meget taler for, at disse Udgifter, forsaavidt de ikke efter Loven falde paa vedkommende Skibsførere, burde, som hidtil tildeels har været Tilfældet, udredes af Statskassen, og ikke overføres paa Communerne. Men i ethvert Fald bør disse Udgifter udenfor Kjøbenhavn ikke paalægges Kjøbstæderne, hvor de i Reglen foresalde, men da de foreskrevne Foranstaltninger ere til Gavn baade for Kjøbstæderne og Landet, i hvert Amt udredes deels af Amtsrepartitionssonden, deels af Kjøbstædernes Kæmmerkasser i Forhold til Folkemængden, og vil som en Følge heraf de fornødne Receptionslocaler i Kjøbstæderne være at tilveiebringe efter Forhandling mellem Amtsrådet og vedkommende Communalbestyrelser.

Da de ved Søen beliggende Kjøbstæder i den ældre Lovgivning (Frd. 8de Februar 1805 § 1) benævnes Søstæder, hvilken Benæv-